

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SODNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Υπηρεσία Τύπου και Πληροφόρησης

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 74/08

16 Οκτωβρίου 2008

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-527/06

R.H.H. Renneberg κατά Staatssecretaris van Financiën

**Ο ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΦΟΡΟΛΟΓΗΤΕΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ
ΜΕΛΟΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΠΡΕΠΕΙ, ΥΠΟ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ, ΝΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ
ΥΠΟΨΗ ΤΑ ΑΡΝΗΤΙΚΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΚΑΤΟΙΚΙΑ ΕΝΤΟΣ ΑΛΛΟΥ
ΚΡΑΤΟΥΣ ΜΕΛΟΥΣ**

Τούτο συμβαίνει οσάκις τα αρνητικά αυτά εισοδήματα, ήτοι η διαφορά μεταξύ της μισθωτικής αξίας της κατοικίας και των τοκοχρεολυτικών καταβολών ενυπόθηκου δανείου, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη στο κράτος της κατοικίας και το σημαντικότερο μέρος των φορολογητέων εισοδημάτων του φορολογουμένου προέρχεται από μισθωτή δραστηριότητα που ασκείται στο κράτος απασχόλησης

Ο R.H.H. Renneberg, ολλανδικής ιθαγένειας, μετέφερε την κατοικία του από τις Κάτω Χώρες στο Βέλγιο. Κατά τα έτη 1996 και 1997, κατοικούσε στο Βέλγιο σε ιδιόκτητη οικία την οποία είχε αποκτήσει το 1993 με χρήματα από ενυπόθηκο δάνειο ολλανδικής τράπεζας.

Κατά τη διάρκεια των ετών 1996 και 1997, ο κ. Renneberg εργάστηκε ως δημόσιος υπάλληλος στην ολλανδική Κοινότητα του Maastricht. Κατά τα δύο αυτά έτη, πραγματοποίησε το σύνολο των επαγγελματικών εισοδημάτων του στις Κάτω Χώρες.

Στο πλαίσιο της φορολόγησης των εισοδημάτων του στις Κάτω Χώρες για τα οικονομικά έτη 1996 και 1997, ο κ. Renneberg ζήτησε να εκπέσουν τα αρνητικά εισοδήματα από τη βελγική κατοικία του. Το αίτημα αυτό αφορούσε τη διαφορά μεταξύ της μισθωτικής αξίας της κατοικίας και των τοκοχρεολυτικών καταβολών του ενυπόθηκου δανείου.

Ειδικότερα, σε αντίθεση προς τα πρόσωπα που κατοικούν και εργάζονται στις Κάτω Χώρες, ο κ. Renneberg που εργάζεται στις Κάτω Χώρες ενώ κατοικεί στο Βέλγιο δεν δικαιούται, κατά την ολλανδική νομοθεσία, να ζητήσει να ληφθούν υπόψη τα αρνητικά εισοδήματα από το ακίνητό του στο Βέλγιο για τον καθορισμό της βάσης επιβολής του οφειλόμενου στις Κάτω Χώρες φόρου εισοδήματος.

Στο πλαίσιο αυτό, το Hoge Raad der Nederlanden που επελήφθη της υποθέσεως σε τελευταίο βαθμό ερωτά το Δικαστήριο αν η αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων απαγορεύει εθνική ρύθμιση σύμφωνα με την οποία φορολογούμενος που δεν κατοικεί στο κράτος μέλος απασχόλησης στο οποίο πραγματοποιεί το σημαντικότερο μέρος των

φορολογητέων εισοδημάτων του δεν μπορεί, κατά τον καθορισμό της βάσης επιβολής του φόρου, να συνυπολογίσει τα αρνητικά εισοδήματα οικίας που βρίσκεται σε άλλο κράτος μέλος, ενώ αυτό είναι δυνατό προκειμένου περί κατοίκου του κράτους μέλους απασχόλησης.

Καταρχάς, το Δικαστήριο απορρίπτει το επιχείρημα ότι πρόκειται εν προκειμένω περί καταστάσεως καθαρώς εσωτερικού χαρακτήρα. Ειδικότερα, κάθε κοινοτικός υπήκοος, ανεξαρτήτως του τόπου κατοικίας του και της ιθαγένειάς του, ο οποίος ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της κατοικίας του, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού δικαίου.

Περαιτέρω, το Δικαστήριο υπενθυμίζει τη νομολογία σύμφωνα με την οποία όλες οι σχετικές με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων διατάξεις της Συνθήκης επιδιώκουν να διευκολύνουν, όσον αφορά τους κοινοτικούς υπηκόους, την άσκηση των πάσης φύσεως επαγγελματικών δραστηριοτήτων στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και απαγορεύουν τη λήψη μέτρων που θα μπορούσαν να θέσουν σε δυσμενή μοίρα τους υπηκόους αυτούς, όταν επιδιώκουν να ασκήσουν οικονομική δραστηριότητα στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.

Η νομολογία αυτή αφορά μέτρα που θα μπορούσαν να θέσουν σε δυσμενή μοίρα τους κοινοτικούς υπηκόους που ασκούν επαγγελματική δραστηριότητα σε κράτος μέλος διαφορετικό από εκείνο της κατοικίας τους, περίπτωση που αφορά ιδίως τους κοινοτικούς υπηκόους που επιθυμούν να εξακολουθήσουν να ασκούν οικονομική δραστηριότητα σε συγκεκριμένο κράτος μέλος μετά τη μεταφορά της κατοικίας τους σε άλλο κράτος μέλος.

Στην προκειμένη περίπτωση, η μεταχείριση των φορολογούμενων κατοίκων εξωτερικού είναι δυσμενέστερη σε σχέση με τη μεταχείριση των φορολογούμενων κατοίκων εσωτερικού.

Βεβαίως, κατά πάγια νομολογία, ελλείπει κοινοτικών μέτρων ενοποίησης ή εναρμόνισης, τα κράτη μέλη εξακολουθούν να είναι αρμόδια για τον καθορισμό των κριτηρίων φορολόγησης των εισοδημάτων και της περιουσίας προκειμένου να εξαλειφθεί η διπλή φορολογία. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα, στο πλαίσιο διμερών συμβάσεων προς αποφυγή της διπλής φορολογίας, να καθορίζουν τα κριτήρια για την κατανομή της φορολογικής αρμοδιότητας.

Ωστόσο, η κατανομή αυτή της φορολογικής αρμοδιότητας δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη να λαμβάνουν μέτρα αντίθετα προς τις ελευθερίες κίνησης που εγγυάται η Συνθήκη.

Το Δικαστήριο κρίνει ότι, στην προκειμένη περίπτωση, η εκ μέρους των ολλανδικών φορολογικών αρχών απόρριψη του αιτήματος του κ. Renneberg να τύχει μειώσεως φόρου δεν απορρέει από το γεγονός ότι η βελγο-ολλανδική σύμβαση προς αποφυγή της διπλής φορολογίας απονέμει την αρμοδιότητα φορολόγησης των εισοδημάτων από ακίνητα των φορολογούμενων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω συμβάσεως στο κράτος μέλος στο έδαφος του οποίου βρίσκεται το οικείο ακίνητο, αλλά εξαρτάται, στην πραγματικότητα, από το αν οι φορολογούμενοι αυτοί έχουν ή όχι την ιδιότητα του κατοίκου των Κάτω Χωρών.

Καθό μέτρο πρόσωπο όπως ο κ. Renneberg, μολονότι κατοικεί σε κράτος μέλος, αντλεί το σημαντικότερο μέρος των φορολογητέων εισοδημάτων του από μισθωτή δραστηριότητα σε άλλο κράτος μέλος, χωρίς να πραγματοποιεί άξιο λόγου εισόδημα στο κράτος μέλος κατοικίας του, βρίσκεται, για τον συνυπολογισμό της φοροδοτικής ικανότητάς του, σε αντικειμενικά παρεμφερή κατάσταση στο κράτος μέλος απασχολήσεώς του με την κατάσταση κατοίκου του τελευταίου αυτού κράτους μέλους που επίσης ασκεί μισθωτή δραστηριότητα σε αυτό.

Επομένως, το κοινοτικό δίκαιο απαιτεί, καταρχήν, σε περίπτωση όπως αυτή του R.H.H. Renneberg, τα αρνητικά εισοδήματα από οικία που βρίσκεται στο κράτος μέλος κατοικίας να λαμβάνονται υπόψη από τις φορολογικές αρχές του κράτους μέλους απασχόλησης για τον καθορισμό της βάσης επιβολής του φόρου εισοδήματος στο κράτος μέλος απασχόλησης.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Γλώσσες στις οποίες διατίθεται: FR DE EN ES EL HU IT NL PL PT

Το πλήρες κείμενο της αποφάσεως βρίσκεται στην ιστοσελίδα του Δικαστηρίου

[C-527/06](#)

Μπορείτε να το συμβουλευθείτε, κατά κανόνα, από τις 12 το μεσημέρι, ώρα Κεντρικής Ευρώπης, κατά την ημερομηνία της δημοσιεύσεως της αποφάσεως.

Για περισσότερες πληροφορίες επικοινωνήστε με την κα Estella Cigna-Αγγελίδη

Τηλ.: (00352) 4303 2582 Fax: (00352) 4303 2674